

Bruxelles, den 5.2.2019  
COM(2019) 70 final

ANNEX

## **BILAG**

**to**

**til henstilling med henblik på RÅDETS AFGØRELSE**

**om bemyndigelse til at indlede af forhandlinger med henblik på indgåelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale inden for strafferetligt samarbejde**

## **BILAG**

### **1. MÅLSÆTNINGER**

Kommissionen bør i forhandlingerne søge at opnå de specifikke målsætninger, som udførligt beskrives nedenfor, og samtidig sikre, at resultatet af forhandlingerne er foreneligt med Unionens interne regler vedrørende elektroniske bevismaterialer, herunder Europa-Parlamentets og Rådets videreudvikling af disse regler i lovgivningsproceduren og i sidste ende i deres endelige vedtagne form. Disse interne regler vil udgøre grundlaget for Unionens forhandlingsposition.

1. Fastsætte af fælles regler og imødegå lovkonflikter med hensyn til pålæg til fremskaffelse af elektronisk bevismateriale i form af indholdsdata og ikkeindholdsdata fra af en judiciel myndighed hos den ene kontraherende part, når pålægget er rettet til en tjenesteudbyder, som er omfattet den anden kontraherende parts lovgivning. Dette bør mindske fragmenteringen af praksis og retlige regler og øge retssikkerheden mellem Unionen og Amerikas Forenede Stater i forbindelse med fremskaffelse af elektronisk bevismateriale i straffesager.
2. Tillade direkte overførsel af elektronisk bevismateriale på et gensidigt grundlag fra en tjenesteudbyder til en anmodende myndighed som fastlagt i punkt 1.
3. Sikre respekt for grundlæggende rettigheder friheder og generelle principper i EU-retten som fastlagt i Den Europæiske Unions traktater og charter om grundlæggende rettigheder, herunder proportionalitet, processuelle rettigheder, uskyldsformodningen og retten til forsvar for personer, der er anklaget i en straffesag, samt privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger og kommunikationsdata, når sådanne oplysninger behandles, herunder ved overførsler til retshåndhævende myndigheder i tredjelande, og eventuelle forpligtelser, der påhviler de retshåndhævende og judicielle myndigheder i denne henseende.

Med henblik på at nå målsætningerne i første del bør aftalen især omhandle følgende elementer:

### **2. AFTALENS ART OG ANVENDELSESOMRÅDE**

4. Aftalen bør finde anvendelse på straffesager, både forud for og under retssagen.
5. Aftalen bør skabe gensidige rettigheder og forpligtelser for parterne.
6. I aftalen bør definitionerne og typerne af oplysninger, som skal omfattes, fastlægges, herunder både indholdsdata og ikkeindholdsdata.
7. Der bør i aftalen defineres et præcist anvendelsesområde med hensyn til de omfattede lovovertrædelser og tærskler med hensyn til strafferammen.
8. Det bør i aftalen fastlægges, hvilke betingelser der skal opfyldes, inden en judiciel myndighed kan udstede et pålæg, og hvordan dette kan meddeles.
9. Aftalen bør omfatte en bestemmelse om adgang til effektive retsmidler for registrerede i forbindelse med straffesager. Det bør i aftalen også fastlægges, under hvilke omstændigheder en tjenesteudbyder har ret til at anfægte et pålæg.
10. Aftalen bør fastlægge fristen for udleveringen af de oplysninger, der er omfattet af pålægget.

11. Den bør ikke berøre andre gældende internationale aftaler om strafferetligt samarbejde mellem myndigheder såsom aftalen om gensidig retshjælp mellem EU og USA.
12. I de bilaterale forbindelser mellem Unionen og Amerikas Forenede Stater bør aftalen have forrang for Europarådets konvention om IT-kriminalitet og enhver aftale eller ordning, som opnås i forhandlingerne om den anden tillægsprotokol til Europarådets konvention om IT-kriminalitet, for så vidt som bestemmelserne i sidstnævnte aftale eller ordning omhandler spørgsmål, der er omfattet af aftalen.

### **3. GARANTIER**

13. Aftalen bør være gensidig med hensyn til de kategorier af personer, hvis oplysninger der ikke må anmodes om i henhold til aftalen. Aftalen må ikke medføre forskelsbehandling mellem personer fra forskellige medlemsstater.
14. Aftalen bør ved henvisning gøre aftalen mellem EU og USA om databeskyttelse og privatlivets fred anvendelig; pågældende aftale er også kendt under navnet "paraplyaftalen" og trådte i kraft den 1. februar 2017.
15. Aftalen bør supplere paraplyaftalen med yderligere garantier, der tager hensyn til følsomheden af de pågældende kategorier af oplysninger og de unikke krav til tjenesteudbyderes direkte overførsel af elektronisk bevismateriale set i forhold til overførsel mellem myndigheder.
16. De yderligere garantier med hensyn til beskyttelse af privatlivets fred og databeskyttelse, som skal behandles inden for aftalens rammer, bør bl.a. omfatte:
  - (a) specifikation af de formål, hvortil der kan anmodes om og overføres personoplysninger og elektroniske kommunikationsdata
  - (b) krav om, at pålægget er begrænset til de personoplysninger og elektroniske kommunikationsdata som er nødvendige og rimelige i forhold til udleveringsformålet
  - (c) krav om, at anvendelse og videregivelse til andre amerikanske myndigheder, som ikke er bundet af paraplyaftalen, skal være betinget af underretning af og forudgående tilladelse fra den udpegede kompetente judicielle myndighed i den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret eller repræsenteret, og kun må finde sted, dersom det sikres, at den modtagende myndighed effektivt beskytter personoplysningerne og de elektroniske kommunikationsdata i overensstemmelse med aftalens bestemmelser. Den kompetente judicielle myndighed bør i sine overvejelser vedrørende sådanne forudgående tilladelser tage behørigt hensyn til alle relevante forhold, herunder lovovertrædelsens alvor og det formål, som oplysningerne oprindeligt blev overført til
  - (d) krav om, at videreoverførsel til andre tredjelande kun må ske til retshåndhævende myndigheder med ansvar for at forebygge, efterforske, afsløre og retsforfølge strafbare handlinger, herunder terrorisme, og er betinget af underretning af og forudgående tilladelse fra den kompetente judicielle myndighed, der er udpeget i den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret eller repræsenteret. Den kompetente judicielle myndighed bør i sine overvejelser om sådanne forudgående tilladelser tage behørigt hensyn til de forhold, som er fastlagt i paraplyaftalens artikel 7, stk. 2.

- (e) Aftalen kan behandle de ekstraordinære omstændigheder og garantier, som i tilfælde af en alvorlig og umiddelbar trussel mod den offentlige sikkerhed vil være en forudsætning for at videreoverførsel kan finde sted uden forudgående tilladelse.
  - (f) Underretningen om et brud på informationssikkerheden til den kompetente myndighed, der er udpeget i den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret eller repræsenteret, skal finde sted i henhold til de betingelser, der er fastlagt i paraplyaftalens artikel 10, stk. 2.
17. De yderligere retssikkerhedsgarantier, som skal behandles inden for aftalens rammer, bør bl.a. omfatte:
- (a) de nødvendige garantier med henblik på at sikre, at der ikke kan anmodes om oplysninger i straffesager, der kan føre til dødsstraf
  - (b) tilstrækkelige betingelser til sikring af nødvendigheden og proportionaliteten af pålæg vedrørende adgang til elektronisk bevismateriale, navnlig via skelnen mellem oplysningskategorier, hvor det er relevant
  - (c) retssikkerhedsgarantierne for personer, der er genstand for et pålæg om oplysninger i forbindelse med en straffesag.
  - (d) de specifikke garantier for oplysninger, der er beskyttet af privilegier og immuniteter
  - (e) fortrolighedsgarantier for myndigheder og tjenesteudbydere, navnlig krav om ikke at videregive oplysninger.

#### **4. FORVALTNINGEN AF AFTALEN**

18. Det bør i aftalen fastlægges, at parterne skal foretage regelmæssige fælles vurderinger af dens anvendelse og undersøge, hvordan den anvendes mest effektivt. Med henblik herpå bør der på begge sider indsamles statistik til dette formål.
19. Aftalen bør indeholde en bestemmelse om dens varighed. Det skal i lyset af resultaterne af forhandlingerne vurderes, om aftalen skal være tidsbegrænset eller af ubegrænset varighed. I begge tilfælde bør der indføres en bestemmelse med krav om at aftalen tages op til revision på et senere tidspunkt.
20. Det bør i aftalen fastlægges, at parterne skal høre hinanden for at lette bilæggelsen af tvister vedrørende fortolkning eller anvendelse af aftalen.
21. Aftalen bør give begge parter mulighed for at suspendere og ophæve aftalen, i tilfælde af at tvisten ikke kan bilægges ved hjælp af ovennævnte høringsprocedure.
22. Aftalen bør indeholde en bestemmelse om dens geografiske anvendelsesområde.
23. Aftalen skal have samme gyldighed på alle officielle EU-sprog.